

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **M.N.**, bytem... , proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 2.6.2011 přiznala žalovaná žalobkyni ode dne 18.12.2008 starobní důchod ve výši 7.309,-Kč měsíčně, podle § 29 písm. a), zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění a s přihlédnutím k čl. 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a od 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 6.7.2011.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 7.9.2011, č.j...., bylo rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2011 změněno tak, že:

- 1) Podle ust. § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a od 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 se od 18.12.2008 přiznává starobní důchod ve výši 7.309,-Kč měsíčně.

2) Od ledna 2011 náleží starobní důchod ve výši 7.843,-Kč měsíčně.

Dne 23.11.2011 žalobkyně podala žalobu proti přezkoumávanému rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2011, která byla doručena žalované dne 23.11.2011 a postoupena Krajskému soudu v Brně dne 8.12.2011. V obsahu žaloby uvedla, že v nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 se v preambuli garantuje všem pracovníkům, kteří se pohybují v rámci společenství zabezpečit jejich nabytá práva a výhody, přičemž by nemělo dojít k neoprávněnému souběhu pobírání dávek. V preambuli tohoto nařízení je zakotveno i to, že osobám, které mají nárok na dávky ve stáří musí být umožněno pobírat všechny dávky, které jim byly přiznány v různých členských státech.

V roce 2006 podala žádost u Sociální pojišťovny v Bratislavě, kterou žádala o přiznání předčasného starobního důchodu. Rozhodnutím Sociální pojišťovny v Bratislavě jí byl ode dne 4.1.2006 přiznán předčasný starobní důchod ve výši 5.049,-Sk. Dávka byla přiznána v částce odpovídající období důchodového pojištění získaného podle právních předpisů Slovenské republiky, teoretická výše předčasného starobního důchodu činila 16.237,53203,-Sk měsíčně. Pokud předčasný (slovenský) starobní důchod na základě stejných údajů činil po krácení uvedenou částku, potom je nesporné, že z titulu (českého) starobního důchodu (nikoliv předčasného) měla být žalovanou přiznána částka vyšší než je rozdíl mezi předčasným starobním důchodem vypočítaným sociální pojišťovnou v Bratislavě (teoretická částka důchodu) a částkou 5.049,-Sk (skutečně vyplácen předčasný důchod sociální pojišťovnou ve Slovenské republice, který odpovídá poměru období důchodového pojištění získaného podle právních předpisů Slovenské republiky k úhrnu dob pojištění získaných i podle právních předpisů České republiky), protože žalovanou jí byl přiznán starobní důchod a ne předčasný starobní důchod. Částka přiznaná žalovanou ani po přepočtu na Kč neodpovídá uvedenému rozdílu, neboť pokud od teoretické částky (slovenského) důchodu odečte důchod hrazený sociální pojišťovnou v částce 5.049,-Sk potom rozdíl představuje částku 11.188,5323 Sk / 371,39 Eu / 9.506,87 Kč. Dle jejího názoru tímto postupem by byly zachovány garance, které jsou zakotveny v nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 sice v čl. 46 odst. 2. Je nemožné, aby teoretická výše předčasného starobního důchodu vypočtená Sociální pojišťovnou byla diametrálně odlišná od výše starobního důchodu vypočítaného žalovanou. Napadené rozhodnutí označila za nesprávné a nepřezkoumatelné. Dále namítla, že žalovaná předložila 2 osobní listy důchodového pojištění, kde je uvedená jiná doba pojištění, jiný počet vyloučených dob a jiné vyměřovací základy. Taktéž označila za nepřezkoumatelný výpočet částky 5.813,-Kč tj. měsíční procentní výši jejího důchodu. Dále namítla, že žalovaná pochybila a nepostupovala ve smyslu čl. 46 Nařízení nebo k čl. 46 odst. 1 se uvádí, že žalovaná stanoví i výši dávky, která by jí patřila pokud by se uplatnila pravidla podle odst. 2 písm. a) a b), přičemž zohlední výši z takto stanovených dávek, žalovaná takovýto výpočet neprovedla a proto dle názoru žalobkyně nebylo možné postupovat podle čl. 45 nebo 46 nařízení, podle něhož má jako dotčená osoba nárok na celkovou částku vypočtenou v souladu s ustanovením odst. 1 a 2, která není větší než maximální teoretická výše důchodu.

Taktéž zpochybnila stanovení počtu dní pojištění počtem 14.598 dní za celkovou dobu pojištění do 18.12.2008. Uvedený počet dní byl stanoven do dne přiznání starobního důchodu, bez přihlédnutí k počtu dnů, které odpracovala po nabytí nároku na starobní důchod. Uvedla, že nebyla správně stanovena doba pojištění, když v přiloženém rozhodnutí Sociální

pojišťovny v Bratislavě je stanoven stejný počet dnů důchodového pojištění, přičemž tento počet dní je spočten ke dni přiznání předčasného starobního důchodu, tj. ke dni 4.1.2006, což je doba pojištění o 2,5 roku kratší. Protože pracovala nepřetržitě, nemůže být ke dni 4.1.2006 a k 18.12.2008 stanovena stejná doba.

Žalobkyně odkázala i na čl. 26 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení a měla za to, že nemůže jít k její tíži skutečnost, že došlo k rozdělení republiky a v důsledku toho by jí měl být vyplácen nižší důchod, než ten, na který by měla nárok, kdyby k rozdělení republiky nedošlo. Poukázala dále i na to, že pracovala téměř 40 roků, přičemž i nemocenské dávky za celé období pobírala v minimální výši a její příjem byl vyšší než byl průměrný příjem zaměstnance. Jen z důvodu rozdělení republiky se považuje její doba zaměstnání do 1.8.1993 za dobu zaměstnání v cizině, i když pracovala a pobývala po celou dobu na území Slovenské republiky.

Namítla, že byl nesprávně stanoven nejen postup ale i výše starobního důchodu. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v návaznosti na doručenou žalobu podala dne 8.12.2011 písemné stanovisko k žalobě, v němž odkázala na obsah spisové dokumentace, z níž vyplývá, že žalobkyně dne 16.11.2010 uplatnila prostřednictvím slovenského nositele pojištění žádost o starobní důchod z českého důchodového systému s datem přiznání od 18.12.2008. Z údajů uvedených v žádosti o důchod a z evidenčního listu důchodového zabezpečení bylo zjištěno, že sídlo zaměstnavatele žalobkyně ke dni 31.12.1992 bylo na území České republiky a proto se doby zabezpečení získané na území ČSFR před 1.1.1993 považují ve smyslu čl. 20 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení za doby zabezpečení (pojištění) České republiky. K jejich hodnocení je tedy příslušný český nositel pojištění. Bylo prokázáno, že žalobkyně v českém důchodovém systému získala dobu pojištění v rozsahu 10.196 dní, po snížení náhradní doby pojištění na 80%, 10.059 dnů, tj. 27 roků a 204 dnů pojištění.

V souladu s čl. 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, aniž je nutno použít čl. 45 vypočte podle jí uplatňovaných právních předpisů výši dávky odpovídající celkové délce dob pojištění, ke kterým se přihlíží podle těchto právních předpisů. Žalovaná proto provedla výpočet starobního důchodu pouze na základě dob pojištění získaných výlučně v českém důchodovém systému (tzv. plný starobní důchod), dále provedla srovnávací výpočet starobního důchodu s přihlédnutím k čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, tj. i s přihlédnutím k dobám pojištění získaným ve Slovenské republice (tzv. dílčí starobní důchod).

V písemném vyjádření se žalovaná dále zabývala konstrukcí výpočtu plného starobního důchodu s přihlédnutím pouze k českým dobám pojištění, který podrobně popsala, a to tak, že celkovou výši starobního důchodu k datu přiznání tj. ke dni 18.12.2008 pak tvoří součet základní výměry a procentní výměry (2.170,-Kč + 4.059,-Kč) celkem 6.229,-Kč měsíčně. Taktéž podrobně popsala postup při výpočtu dílčího starobního důchodu s přihlédnutím i k dobám pojištění získaným ve Slovenské republice s tím, že celkovou výši dílčího starobního důchodu vypočteného s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 k datu 18.12.2008 pak tvoří součet dílčí základní výměry a dílčí procentní výměry (1496,-Kč + 5.813,-Kč) celkem 7.309,-Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že starobní důchod

stanovený podle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 činí 7.309,-Kč měsíčně, tudíž je vyšší než starobní důchod vypočtený výlučně podle českých právních předpisů činící k datu přiznání 6.229,-Kč měsíčně, byl žalobkyni rozhodnutím ze dne 2.6.2011 přiznán starobní důchod ve výši 7.309,-Kč měsíčně. Další úprava výše starobního důchodu byla provedena v souvislosti s nařízením vlády č. 363/2008 Sb., od ledna roku 2009 na částku 7.565,-Kč měsíčně a podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb., od ledna roku 2011 na částku 7.843,-Kč měsíčně. V roce 2010 se důchody v ČR nezvyšovaly.

V rámci námitkového řízení bylo vydáno rozhodnutí ze dne 7.9.2011, které vzhledem k písařské chybě v označení roku zvýšení důchodu (místo leden 2011 bylo uvedeno leden 2009) byla v této části výroku provedena oprava, výše důchodu však zůstala nezměněna. Z výše uvedeného vyplývá, že částka starobního důchodu žalobkyně byla stanovena v souladu s českými právními předpisy, nařízením Rady (EHS) č. 1408/71 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009.

Ke stížní námitce žalobkyně, že částka přiznaná žalovanou, ani po přepočtu na Kč neodpovídá rozdílu mezi slovenským dílčím starobním důchodem a teoretickou výší slovenského důchodu a že jí měla být přiznána částka vyšší než je tento rozdíl pak žalovaná uvedla, že výpočet českého starobního důchodu a teoretické výše českého starobního důchodu se řídí výlučně českými právními předpisy, nikoliv právními předpisy Slovenské republiky, podle kterých výpočet slovenského důchodu je konstruován zcela odlišným způsobem. Žalovaná při výpočtu českého starobního důchodu podle českých právních předpisů zhodnotila pouze dobu pojištění získanou v České republice, dále provedla srovnávací výpočet, pro jehož výši zohlednila i slovenským nositelem pojištění potvrzenou dobu pojištění ve Slovenské republice. Z právních předpisů účinných od 1.5.2004, tj. od vstupu ČR a SR do Evropské unie nevyplývá, že by výše důchodu vyplácena jedním členským státem Evropské unie měla dosahovat rozdílu mezi dílčím důchodem vypláceným jiným členským státem a teoretickou výší důchodu tohoto jiného členského státu.

Žalovaná rovněž nepřisvědčila i námitce žalobkyně, že nebyl proveden srovnávací výpočet, naopak zdůraznila, že právě na základě srovnávacího výpočtu náleží starobní důchod ve stanovené výši, neboť výše důchodu podle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 je vyšší než výše plného starobního důchodu stanovena výlučně podle českých právních předpisů bez přihlédnutí k tomuto ustanovení, a tedy i bez přihlédnutí ke slovenské době pojištění. Žalobkyni proto byly zaslány i dva osobní listy důchodového pojištění, neboť v obou typech výpočtu je hodnocená různá doba pojištění.

Rovněž je mylný názor žalobkyně, aby teoretická výše předčasného starobního důchodu vypočtena slovenským nositelem pojištění byla diametrálně odlišná od výše starobního důchodu vypočítaného žalovanou. Uvedený názor byl vyvrácen tím, že každý členský stát provádí výpočet podle svých vlastních vnitrostátních právních předpisů, tzn. podle jiných pravidel propočtu.

Zůstala lichá i námitka žalobkyně, že žalovaná stanovila celkový počet dní pojištění počtem 14.598 dní bez přihlédnutí k počtu dnů, které odpracovala po nároku na starobní důchod, neboť v evidenci žalované se nenachází žádné potvrzení slovenského nositele pojištění, z něhož by vyplývalo, že žalobkyně po vzniku nároku na důchod získala další dobu pojištění. Formulář E 205 ze dne 1.12.2010 potvrdil pouze dobu pojištění v období

od 1.8.1993 do 3.1.2006 v rozsahu 4.539 dnů. Žalovaná tudíž může hodnotit dobu pojištění ve Slovenské republice pro stanovení teoretické a dílčí výše českého starobního důchodu pouze na základě potvrzení slovenského nositele pojištění.

Neopodstatněná se jevila i námitka žalované, že rozdělením republiky je jí vyplácen nižší důchod, než na který by měla nárok, kdyby k rozdělení republiky nedošlo. K tomu žalovaná uvedla, že k rozdělení ČSFR by jí byl vyplácen starobní důchod ve výši 16.237,53203,-Sk měsíčně podle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálním poistění, když v České republice je výpočet důchodu upraven v zákoně č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a v době společného státu byl účinný zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

Žalovaná neuznala důvodnou ani námitku žalobkyně týkající se nepřezkoumatelnosti a nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí, v této souvislosti odkázala na konstantní judikaturu NSS sice rozsudek ze dne 4.12.2003 č.j. 2Ads 58/2003 – 75, www.nssoud.cz a dále uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí byl podrobně vysvětlen způsob výpočtu starobního důchodu a došlo k vypořádání všech jím uplatněných námitek.

Z výše uvedeného proto žalovaná za stávajícího skutkového stavu pokládala napadené rozhodnutí vydané v souladu s platnými právními předpisy a proto navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně podala žádost o starobní důchod dne 16.11.2010 u Sociální poistovny, pobočka Bratislava s požadavkem přiznání dávky ode dne 18.12.2008. Rozhodnutím Sociální poistovny ze dne 5.6.2008 č. 505 818 193 byl žalobkyni podle § 67 odst. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálním pojištění ve znění zákona č. 43/2004 Z.z. a podle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ode dne 4.1.2006 přiznán předčasný starobní důchod v částce 5.049,-Sk měsíčně. Rozhodnutím téhož orgánu ze dne 13.7.2009 byl žalobkyni přiznán ode dne 1. ledna 2009 podle § 293 a), r) odst. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. ve znění zákona č. 659/2007 Z.z. předčasný starobní důchod v částce 167,60 Eur. Dále ve spise jsou založeny evidenční listy potvrzující dobu zaměstnání (pojištění) a potvrzení o studiu ... ze dne 29.9.2006. Rozhodnutím citovaného orgánu ze dne 13.10.2009 pak předčasný starobní důchod v částce 5.049,-Kč měsíčně přiznaný od 1. ledna 2009 byl přepočítán podle kurzovního lístku (1 Eur = 30,126,-SKK) na částku v eurách a po zaokrouhlení na 10 eurocentů nahoru byl předčasný starobní důchod určen 167,60 Eur měsíčně.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 2.6.2011, č.j. 505 818 1930 – 152 byl žalobkyni podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění a s přihlédnutím k čl. 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 počínaje dnem 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 přiznán žalobkyni ode dne 18.12.2008 starobní důchod ve výši 7.309,-Kč měsíčně. Od ledna roku 2009 náleží dávka ve výši 7.565,-Kč měsíčně, od ledna 2009 ve výši 7.843,-Kč měsíčně.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 6.7.2011, které byly doručeny žalované dne 12.7.2011.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 7.9.2011 č.j. ... bylo rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.6.2011 změněno tak, že podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění a s přihlédnutím k článku 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a od 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 se od 18.12.2008 přiznává starobní důchod ve výši 7.309,-Kč měsíčně. Od ledna 2011 náleží starobní důchod ve výši 7.843,-Kč měsíčně. Pokud se týká data zvýšení starobního důchodu od ledna 2011 jednalo se o opravu rozhodnutí ze dne 2.6.2011, kde v důsledku písařské chyby bylo mylně uvedeno datum od ledna 2009. Uvedená vada však neměla vliv na správně určenou výši starobního důchodu.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.

Krajský soud v Brně posoudil důvodnost žaloby z hlediska platných českých právních předpisů, nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009. Ode dne 1.5.2004, tj. od vstupu České republiky a Slovenské republiky do Evropské unie je oblast úpravy právních vztahů týkajících se sociálního zabezpečení mezi uvedenými státy koordinovaná citovaným nařízením Rady (EHS) č. 1408/71 o aplikaci soustav sociálního zabezpečení na osoby zaměstnané, samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, a od 1.5.2010 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Koordinační nařízení Evropských Společenství (Evropského parlamentu a Rady) o sociálním zabezpečení nenahrazují však vnitrostátní zákonodárství jednotlivých členských států. K věci samotné je pak třeba uvést, že k povaze zákoníku se ve své judikatuře vyjádřil i NSS již dříve, a to v tom smyslu, že Evropský zákoník sociálního zabezpečení stanoví úroveň dávek nikoliv pro jednotlivé případy, nýbrž pro určité typické „průměrné příjemce“ a proto není přímo použitelnou právní normou, kterou by soud mohl přímo aplikovat. Zákoník tedy sám o sobě *„nepředstavuje smlouvu, ze které by mohla pojištěncům vznikat přímo práva“*. Tato musejí být zakotvena ve vnitrostátních normách. Vnitrostátní zákonodárství má pak zajistit, aby *„cílů stanovených v zákoníku bylo v průměru dosaženo“* (viz. rozsudek NSS ze dne 24.10.2007, č.j. 6Ads 22/2006 – 73, www.nssoud.cz). Každý jednotlivý stát si tedy zachovává svůj vlastní sociální systém, včetně vnitrostátních předpisů upravujících vznik nároku na dávky důchodového pojištění (potřebná doba pojištění, věk pro odchod do důchodu, výpočet dávky atd.). Jinými slovy dosažením důchodového věku a získáním potřebné doby pojištění v jednom z členských států tedy samo o sobě nezakládá nárok na důchod v jiném členském státě taktéž jako výše důchodu získaná v jednom z členských států nezakládá nárok na stanovení výše důchodu v jiném členském státě téže výši nebo stejným způsobem, jelikož v každém jednotlivém členském státě se vznik nároku na důchod a stanovení jeho výše řídí vnitrostátními právními předpisy. Je nutno ode sebe odlišovat otázku aplikační přednosti mezinárodní smlouvy před vnitrostátním předpisem na straně jedné a přímou aplikovatelnost takové smlouvy na straně druhé. Aplikační přednost vyplývá z čl. 10 Ústavy a týká se případů, kdy hrozí či nastane kolize normy vnitrostátní s normou (smlouvou) mezinárodní. Od této situace je však třeba odlišovat otázku přímé aplikovatelnosti, která se odvíjí výlučně od povahy mezinárodního předpisu či smlouvy. Zde se již neřeší, zda má či nemá mezinárodní norma přednost před zákonem, nýbrž zda lze či nelze její obsah aplikovat přímo, jinými slovy, zda jsou její ustanovení natolik konkrétní, jasná a určitelná, že z nich lze dovodit obsah jednotlivého práva či povinnosti a tyto

adresátu normy na národní úrovni přiznat, resp. je na něm vynutit. Takovou povahu Evropský zákoník sociálního zabezpečení nemá.

Z podkladů evidovaných ve správním spise bylo zjištěno, že sídlo zaměstnavatele žalobkyně ke dni 31.12.1992 bylo na území ČR a proto doby zabezpečení získané na území ČSFR před 1.1.1993 se považují ve smyslu čl. 20 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení za doby zabezpečení (pojištění) České republiky. Doby jsou proto hodnoceny českým nositelem pojištění. Z evidence žalované bylo zjištěno, že žalobkyně získala v českém důchodovém systému dobu pojištění v rozsahu 10.196 dnů po odpočtu náhradní doby pojištění na 80% 10.052 dnů, tj. 27 roků a 204 dnů pojištění. Žalovaná správně při výpočtu teoretické výše českého starobního důchodu žalobkyně v souladu s článkem 46 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 provedla výpočet českého starobního důchodu výlučně podle českých právních předpisů se zhodnocením pouze doby pojištění získané v České republice (včetně doby pojištění získané v ČSFR před 1.1.1993) dále pak srovnávací výpočet, pro jehož výši zohlednila i slovenským nositelem pojištění potvrzenou dobu pojištění ve Slovenské republice (4.539 dní). Je třeba odmítnout mylný názor žalobkyně, že by výše důchodu vyplácena jedním členským státem Evropské unie měla dosahovat rozdílu mezi dílčím důchodem vyplaceným jiným členským státem a teoretickou výši důchodu tohoto jiného členského státu. Není tomu tak.

Podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl alespoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (obdobně § 29 odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve znění účinném od 1.1.2010, podle něhož má pojištěnec nárok na starobní důchod jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl alespoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod před rokem 2010).

Výpočet plného starobního důchodu byl proveden českými právními předpisy s přihlédnutím k českým dobám pojištění a postup i způsob byl správně proveden v souladu s § 4 odst. 2, § 15, § 16, § 18 odst. 1, § 18 odst. 4 a § 34 odst. 1 citovaného zákona, blíže byl specifikován v písemném vyjádření žalované ze dne 2.12.2011 a soud v plném rozsahu na něj odkazuje a z jeho závěry, dle kterých celková výše starobního důchodu byla stanovena ve výši 6.229,-Kč měsíčně (základní výměra 2.170,-Kč a procentní výměra 4.059,-Kč) se plně ztotožňuje. Rovněž tak byl správně proveden i výpočet dílčího starobního důchodu dle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 způsob a postup jeho výpočtu byl v souladu s § 4 odst. 2, § 15, § 16, § 18 odst. 1 a odst. 4, § 33 odst. 1 citovaného zákona. Celková výše dílčího starobního důchodu pak byla vypočtena s přihlédnutím k čl. 46 a čl. 47 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ve výši 7.309,-Kč měsíčně (základní výměra 1.496,-Kč a dílčí procentní výměra 5.813,-Kč).

Porovnáním dle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 stanoveného starobního důchodu ve výši 7.309,-Kč měsíčně s výší starobního důchodu výlučně dle českých právních předpisů bez přihlédnutí k době pojištění získané v jiném členském státě činící částku 6.229,-Kč měsíčně je tedy zřejmé, že žalobkyni byl přiznán vyšší starobní důchod, a to v částce 7.309,-Kč měsíčně. Další úpravy výše starobního důchodu byly provedeny v rámci valorizace na základě nařízení vlády č. 363/2008 Sb., od ledna roku 2009 tj. 7.565,-Kč měsíčně a dle nařízení vlády č. 281/2010 Sb., od ledna 2011 v částce 7.843,-Kč měsíčně.

Z výše uvedených důvodů rovněž je zřejmé, že byl proveden srovnávací výpočet dle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71. Z uvedeného důvodu byly také proto žalobkyni zaslány i dva osobní listy důchodového pojištění, neboť se jedná o hodnocení různé doby pojištění. Tyto také byly zpracovány pro účely srovnání výše dílčího a plného starobního důchodu dle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71. Z uvedeného vyplývá, že plný starobní důchod byl vypočten na základě českých právních předpisů, hodnocena byla pouze doba pojištění získaná na území ČR a v ČSFR, naproti tomu při výpočtu teoretické výše českého starobního důchodu bylo postupováno správně podle čl. 46 odst. 2 citovaného nařízení tzn. je hodnocena i doba pojištění získaná na území SR. Výpočet českého plného starobního důchodu byl proveden z vyměřovacích základů získaných na území České republiky a v ČSFR, výpočet teoretické výše českého starobního důchodu podle čl. 46 odst. 2 citovaného nařízení je za slovenské doby pojištění získané po datu 31.12.1992 v rámci rozhodného období dosazen dle čl. 47 odst. 1 písm. d) citovaného nařízení průměrný indexovaný výdělek, který se stanovil z vyměřovacích základů získaných výhradně podle českých právních předpisů v rozhodném období. Tím je zdůvodněn i odlišný počet vyloučených dob. Při výpočtu českého plného starobního důchodu se vylučuje z rozhodného období doba pojištění získaná na území Slovenské republiky pro stanovení osobního vyměřovacího základu, naproti tomu při výpočtu teoretické výše českého starobního důchodu podle čl. 46 odst. 2 citovaného nařízení se doba nevylučuje, neboť doba pojištění získaná na území Slovenské republiky se při stanovení teoretické výše českého starobního důchodu hodnotí v rozsahu, který je uveden ve formuláři E 205 („potvrzení o historii pojištění ve Slovenské republice“) a za tuto dobu je dle čl. 47 odst. 1 písm. d) citovaného nařízení dosazován průměrný indexovaný výdělek.

Soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobkyně týkající se stanovení celkového počtu dní pojištění – 14.598 dní, bez přihlédnutí k počtu dnů, které odpracovala po nároku na starobní důchod. Evidence vedená ve správním spise neobsahuje žádné potvrzení slovenského nositele pojištění prokazující, že žalobkyně po vzniku nároku na důchod získala další dobu pojištění. Na formuláři E 205 ze dne 1.12.2010 je potvrzená doba pojištění od 1.8.1993 do 3.1.2006 celkem 4.539 dní. Případnou další dobu pojištění by musela žalobkyně dodatečně prokázat, aby jí mohla následně poté být zhodnocena. Z tohoto vyplývá, že podkladem pro stanovení teoretické a dílčí výše českého starobního důchodu je pouze potvrzení slovenského nositele pojištění, tj. formulář E 205.

Tak, jak již výše blíže uvedeno a zdůvodněno, že každý stát si zachovává svůj vlastní Sociální systém včetně vnitrostátních předpisů upravující vznik nároku na dávku důchodového pojištění je hypoteticky těžko pravděpodobné, že výše českého starobního důchodu by byla totožná s teoretickou výší slovenského starobního důchodu. Z těchto důvodů neshledal soud relevantnost námítky žalobkyně, že není možné, aby teoretická výše předčasného starobního důchodu vypočtena slovenským nositelem pojištění byla diametrálně odlišná od výše starobního důchodu vypočítaného žalovanou.

V neposlední řadě neopodstatněný je i žalobní bod, v němž žalobkyně tvrdí, že nemůže být postižena v důsledku rozdělení republiky, v důsledku čehož by jí měl být vyplácen nižší důchod než ten, na který by měla nárok, kdyby k rozdělení republiky nedošlo. Soud se v tomto bodě zcela ztotožnil s tvrzením žalované, že v době společného státu byl účinný zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, takže nelze předjímat nebo předpokládat, že pokud by nedošlo k rozdělení ČSFR náležel by žalobkyni starobní důchod ve

výši 16.237,53203,-Sk měsíčně. Rovněž není zřejmé, z jakého důvodu se domnívá, že ČR by jí měla zaručit, aby jí byl vyplácen důchod alespoň ve výši, která byla stanovena a vypočtena sociální pojišťovnou v Bratislavě. Teoretická výše slovenského starobního důchodu byla určena podle slovenských právních předpisů sice zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom pojištění, teoretická výše českého starobního důchodu byla určena podle českých právních předpisů, sice zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění s tím, že uvedené právní předpisy ke dni rozdělení ČSFR, tj. ke dni 31.12.1992 neexistovaly.

Z výše uvedených důvodů soud neshledal nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí jak uvádí žalobkyně, způsob a postup při výpočtu starobního důchodu je v souladu s platnými právními předpisy a proto soud ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2012

JUDr. Eva Lukotková
samosoudkyně